

Du är evig

Jag ber till Gud att du kan tro på denna sanning, för den här Gud skapade människan, prövades i allt, men han blev också godkänd, för att han lydde Gud i allt fram till döden, för vilken han fick liv tillbaka: han stod upp från de döda och det blev frälsning för alla som tror.

Du är evig

Vart ska du gå till evigheten?

Det här är en fråga som få vet hur man svarar, men Bibeln visar vart män kommer att gå när de går in i evigheten. Om människan erkänner Jesus som sin enda och suveräna Herre och frälsare, snarare, om han tror att Jesus Kristus är den levande Guds Son, för i evigheten var han Gud, men han tog av sig sin härlighet och blev kött (människan)), var föremål för samma passioner som människor, men syndade inte; som dog på grund av den separationsbarriär som fanns mellan Gud och människor (synd) och uppstod på den tredje dagen, är det säkert att en sådan man i evigheten kommer att existera evigt i full gemenskap med Gud.

Men om du inte tror på sanningen som avslöjas ovan kommer det att vara evigt främmande från Gud.

Gud skapade människan för att vara en del av ett projekt som han etablerade i sig själv, och eftersom Gud är evig kan människan inte vara övergående, det vill säga släckas någon gång, därför gav Gud honom något av sig själv (andan) av livet)

”Och Herren Gud formade människan ur jordens damm och andade livets andetag i sina näsborrar; och människan blev

till en levande själ "(1 Mos 2: 7).

Livets andedräkt som människan besitter kom direkt från Gud, den Evige, kommer snart inte att släckas, utan förblir i evighet.

Innan Gud skapade människan skapade han jorden och delegerade sin herravälde över den efter att ha skapat den:

"Och Gud sa: Låt oss göra människan till vår avbild, efter vår likhet; och härska över havets fiskar och över himmelens fåglar och över boskapen och över hela landet och över alla reptiler som rör sig på jorden "(1 Mos 1:26).

Sedan förberedde han en trevlig plats för mannen att stanna:

"Och HERREN Gud planterade en trädgård i Eden, på östra sidan; och han satte där mannen som han hade bildat. Och Herren Gud lät varje träd växa ut ur jorden, vilket var behagligt för ögat och gott att äta; och livets träd mitt i trädgården och kunskapens träd om gott och ont "(1 Mos 2: 9).

Människan åtnjöt vård och gemenskap med Gud:

"Och Herren Gud sa: Det är inte bra för en man att vara ensam; Jag ska göra honom till en lämplig hjälpare för honom. När Herren Gud bildade alla djur på marken och alla fåglar på himlen, förde han dem till Adam för att se honom som han skulle kalla dem; och vad Adam än kallade hela den levande själen, det var hans namn "(1 Mos 2:18 -19).

"... där Herrens Ande är, finns frihet" (2Kor 3:17), och som förväntat gav Gud människan frihet:"Och Herren Gud befällde människan och sade: Du ska äta fritt från hela trädgården ..." (1 Mos 2:16).

Och han visade honom liv och död: livet var att lyda honom, det vill säga, människan skulle förbli enad med Gud, för att Gud är liv, och döden var att lyda honom, eftersom olydnad

skulle leda till separering från Gud, det vill säga döden.

"Men du får inte äta av trädet med kunskap om gott och ont; för den dagen du äter av det, kommer du säkert att dö "(1 Mos 2:17).

Att parafrasera: Så länge Adam inte åt från trädet med kunskap om gott och ont skulle han vara förenad med Gud (levande), om han åt, skulle han separeras från Gud (död). Beslutsamheten var tydlig: ät inte så att du kan leva!

Kan du se Guds kärlek och omsorg för människan i dessa bibliska avsnitt?

Men Adam lade inte märke till det, för när ormen sa: 'Visst kommer du inte att dö' (1 Mos 3: 4), trodde han på ormen och åt frukten.

Och vem var ormen? Han var en förmodad ängel som förlorade sitt furstendöme just för att han strävade efter det som Gud hade föreslagit i sig själv och människan skulle vara en del av det. Se vad den här ängeln designade:

"Jag ska gå upp på molnens höjder och bli som den Högste" (Jes 14:14).

Men se vad Gud föreslog människan:

"Och Gud sa: Låt oss göra människan till vår avbild, efter vår likhet ..." (1 Mos 1:26).

Satan ville inte vara människa, utan ville ha Guds likhet, eftersom likheten skulle göra honom större än änglarna "Och du sa i ditt hjärta: Jag ska gå upp till himlen, över Guds stjärnor ska jag upphöja min tron, och på församlingens berg kommer jag att sitta på norrens sidor" (Jes 14:13).

Guds stjärnor här hänvisar till änglar.

När människan trodde på vad Satan sa och bortse från Guds ord:

“du kommer säkert att dö”, begick han “orättvisa”. Med denna handling sålde Adam sig själv som syndens slav och alla de som skulle födas såldes också, det vill säga alla människor på grund av Adams brott syndade: ”Eftersom alla har syndat och saknar Guds härlighet” (Rom. 3:23) är alla separerade från Gud.

Och från det ögonblicket blev människan klandervärd, tillrättvisad, det vill säga dömd, död, alienerad från livet för alltid, för han har en själ som kommer att finnas för alltid, även efter att ha återvänt till dammet.

Men Guds syfte kan inte stoppas, och Gud, i hans kärlek som han älskade människor, gav kraftfull frälsning: hans egen Son, som avskaffade sin ära ”Men han tömde sig själv, i form av en tjänare och blev som män” (Fil 2: 7), och han blev som män så att människan åter skulle få möjlighet att bli som Gud.

Det var nödvändigt att rättvisa skulle upprättas: i början trodde en man som skapades utan synd inte Guds ord, men i sin tid var en annan man utan synd lydig mot Guds ord.

”Ty som om en människas olydnad blev många syndare, så kommer många att bli rättfärdiga genom lydnad från en människa” (Rom. 5:19);

“Ty precis som döden kom av en människa, så kom de dödas uppståndelse av en människa” (1Co 15:21).

Men hur skulle detta hända om alla syndade?

Gud var tvungen att bli en människa och det var därför Jesus föddes av en jungfru, genom Guds kraft.

Jag ber till Gud att du kan tro på denna sanning, för den här Gud skapade människan, prövades i allt, men han blev också godkänd, för att han lydde Gud i allt fram till döden, för vilken han fick liv tillbaka: han stod upp från de döda och det blev frälsning för alla som tror.

Och alla som tror på Kristus är rättfärdiga, eftersom de dör tillsammans med Kristus "För den som är död är rättfärdigad från synd" (Rom. 6: 7) och återuppstår tillsammans med honom. Syndig natur släcks och människan blir död för synd, men lever för Gud "Så betraktar ni er också som döda för synden, men fortfarande levande för Gud i Kristus Jesus, vår Herre" (Rom. 6:11)

Ty han stod upp med sin son Jesus Kristus

"Om du redan har uppstått med Kristus, sök därför det som är ovan, där Kristus sitter vid Guds högra hand" (Kol 3: 1).

Om du tror på detta ord kommer du att räddas från evig fördömelse, det vill säga att du kommer in i evigheten i gemenskap med Gud. Evtigt liv!

Kan du tro på Jesus Kristus?

– "Att veta: Om du med din mun bekänner för Herren Jesus och tror på ditt hjärta att Gud har uppväckt honom från de döda, kommer du att bli frälst" (Rom 10: 9).